

5. Abel R. L. Customary Laws of Wrongs in Kenia: an Essay in Research Method / Richard L. Abel // American Journal of Comparative Law. – 1969. – Vol. 1. – № 1. – P. 573-626.

*Булгаков Артур Олександрович,
аспірант кафедри історії держави та права
України та зарубіжних країн
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

Деякі акти з врегулювання землекористування до прийняття Земельного кодексу УРСР від 29.11.1922 р.

Важливими законодавчими актами були декрети і постанови, які особливо вплинули на розвиток раціонального землекористування. Вони увійшли до першої кодифікації земельного права України Земельного кодексу УРСР від 29.11.1922 р.

Це такі як: Декрет Ради Народних Комісарів від 1 жовтня 1918 р. «Про перехід маєтків, сільськогосподарських підприємств і ділянок землі, що мають у культурно-просвітницькому та промисловому відношенні загальнодержавне значення, у відання Народного Комісаріату Землеробства Постанова «Про відпуск відділу земельних поліпшень при Наркомземі з коштів Державного казначейства на 1-е півріччя 1918 р. в формі авансу 7 млн. 874 тис. 675 руб» – цей документ вказує на особливу увагу влади до проблем землекористування, які потрібно нагально вирішувати виділяючи на це великі кошти. Наступним актом була Постанова Наркомзему і земельних справ «Про організацію земельних відділів при виконкомах Інструкція від 27.02.1919 р.; Постанова Наркомзему про розподіл земель у тимчасову зрівняльну справу від 11.03.1919 р. він встановлював, що всі землі єдиного державного фонду УРСР надходять у відання наркомзему для врегулювання землекористування; Декрет ВУЦВК від 26 травня 1919 р. «Про соціалістичний землеустрій і про перехідні заходи до соціалістичного землекористування», приватна власність на землю, надра, води і ліси - скасовується. Вся земля в чому б користуванні вона не перебуває, вважається єдиним державним фондом. Зміст права державної власності на землю полягав у визначенні радянською владою загальних правил володіння та користування землею Заборонялися будь-які цивільно-правові угоди щодо землі. Декрет РНК УСРР від 3.04.1920 р. «Про націоналізацію всіх колишніх казенних, удільних, монастирських, міських і поміщицьких земель», встановив, що всі землі в межах УРСР, що належать раніше казенним, монастирським, поміщицьким всякого роду органам і нетрудові населенню об'являть Державним надбанням без всякого викупу. Громадяни мають право отримувати земельні наділи з особливих нормам і з дозволом відповідних органів. Користування землею проводиться в межах не нанесення шкоди з дозволом місцевих органів і у визначений ними спосіб. Кожен громадянин зобов'язаний зберігати землю як державне надбання. Постанова V Всеукраїнського з'їзду Рад від 2.03. 1921р. «Про закріплення землекористування» ним закріплювалось післявоєнне відновлення земель.

За наступними документами простежувались різні аспекти землекористування через врегулювання порядку ведення лугового господарства та регламентації правового статусу лікувальних місцевостей, це такі акти як: Постанова ВУЦВК та

РНК від 11.04.1921 р. «Про впорядкування користування сінокосами та про заходи до підняття лугового господарства» та Постанова ВУЦВК та РНК «Про впорядкування користування сінокосами та про заходи підняття лугового господарства» від 2.06.1922 р. На земельні органи покладається обов'язок з нагляду за правильним землеробством лугового господарства Гослугфонда. Використання його своєчасно згідно особливої інструкції видання якої в місячний термін покладається Наркомзем за погодженням з Наркомом. Суспільством та ін. сільськогосподарськими об'єднаннями рівно з окремим землекористуванням, які роблять роботи з докорінного поліпшення сіножатей представляються пільги. Дані стимулювання не можуть відповідно віднести до якості землі. Постанова ВУЦВК від 10.05.1921 р. «Про лікувальні місцевості». Дається визначення лікувальна місцевість загальнодержавного та місцевого значення. Вказані землі, парки, степові водні простори передаються із ведення Наркомзему у відання Наркомату охорони.

Прийняття даних актів свідчило про особливу увагу та стурбованість за стан земель та їх майбутнє для укріплення держави. Ці акти регулювали частину питань, які увійшли до ЗКУ з комплексним врегулюванням всіх питань.

Дані нормативно-правові акти послужили початком української радянської кодифікації, що уособлювало себе як системний та сукупний кодекс Української республіки, який направлений на чітке впорядкування землекористування з врахуванням раціонального використання та охорони земельних угідь.

Прийняття даних актів свідчило про особливу увагу та стурбованість за стан земель та їх майбутнє для укріплення держави. Ці акти регулювали частину питань, які увійшли до ЗКУ з комплексним врегулюванням всіх питань.

Дані нормативно-правові акти послужили початком української радянської кодифікації, що уособлювало себе як системний та сукупний кодекс Української республіки, який направлений на чітке впорядкування землекористування з врахуванням раціонального використання та охорони земельних угідь.

Власенко С.І.,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри історії держави і права України та зарубіжних країн

ЕКОНОМІЧНИЙ КРАХ 1929 Р., ТА ЙОГО ПРИЧИНИ

Світова криза 1929 р. залишила без даху над головою, роботи і відповідно, коштів для існування десятки мільйонів американців. Протягом цих восьмидесяти років фахівці різних галузей – економісти, політики, історики, юристи, продовжують пошуки відповідей на питання, чому в кінці 20-х років ХХ століття відбулася руйнація економіки світового лідера – Сполучених Штатів Америки, хто в цьому винен, які уроки Великої депресії має усвідомити людство і уряди країн, як уникнути таких потрясінь в сучасних умовах.

Перша світова війна вивела Сполучені Штати в лідери промислового виробництва. З 1914 по 1919 рр. експорт зброї, сировини, промислових товарів і сільгосппродукції в воюючі країни зріс майже в три рази. Прибутки